

Arrest

nr. 305 691 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 27 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren en getogen op [...]5-1995 te Addis Abeba en de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U bent religieus orthodox en behoort etnisch tot de Tigray. U volgde onderwijs tot en met de 10de graad. Op 18 jarige leeftijd scheiden uw ouders en woonde u sindsdien samen met uw vader en uw broer. Uw moeder bleef eveneens in Addis Abeba wonen. Na uw schooltijd werd u in 2015 toegelaten tot een militaire training in het kader van de rekrutering van politieofficieren. U werkte ongeveer 4 jaar en 5 maanden voor de politie te Addis Abeba voor verschillende diensten. Kort na het uitbreken van het conflict in Tigray werd u door uw oversten gedwongen om het leger te vervoegen en tegen de Tigray te gaan vechten wat u weigerde. U werd daarop geschorst. U werd thuis opgebeld en u moest naar het politiebureau waar uw overste u ondervroeg en duidelijk maakte dat u het leger diende te vervoegen.

U weigerde pertinent en werd daarop voor 2 maand en 15 dagen opgesloten in de gevangenis zonder toegang tot een proces of een advocaat. U werd er fysiek aangevallen, kreeg niet genoeg eten en werd beledigd door de politie. U werd daarna vrijgelaten en bleef nog 2 maanden te Addis Abeba. U verliet Ethiopië op 10-5-2021 per vliegtuig met bestemming Turkije. Vanuit Turkije reisde u verder naar Griekenland waar u door de Griekse politie het slachtoffer werd van push-backs. Uw identiteitsdocumenten werden door de Griekse politie verbrand. Na een verblijf van 1 jaar en een maand te Griekenland nam u een vliegtuig naar Frankrijk. Vanuit Frankrijk kwam u op 23-1-2023 in België aan en diende u er op 25-1-2023 een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Aangaande de problemen die u ondervond in Ethiopië dient allereerst vermeld dat u verklaarde dat u was geschorst van uw werk, dat u het bevel kreeg om het leger te vervoegen en dat ze dit vroegen omwille van uw Tigray etnie om Tigray tegen Tigray te laten vechten en u daarom weigerde. U voegde nog toe dat er geen andere redenen waren voor uw weigering (notities persoonlijk onderhoud d.d. 18-7-2023 p 13 [verder NPO 1]).

Er dient echter vastgesteld dat u uw Tigray etniciteit niet geloofwaardig heeft weten te maken.

*U gaf aan bij de dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u behoort tot de Tigray net als uw beide ouders (Verklaring DVZ d.d. 30-3-2023 punt 6). **Bevraagd naar de geboorteplaats van uw ouders gaf u enkel aan dat u het niet weet en, bevraagd naar hun huidige verblijfsplaats, stelde u dat u het niet weet, dat ze Addis Abeba op 10-2-2020 hebben verlaten om een begrafenis bij te wonen, dat ze niet konden terugkeren en u sindsdien geen contact meer had** (Verklaring DVZ d.d. 30-3-2023 punt 13A).*

*Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd waar uw ouders zijn geboren, stelde u **verrassend** dat uw beide ouders van Qwiha zijn, een plaats in Tigray nabij Mekele (NPO 1 p 6). U daarop voorgeworpen dat u bij DVZ had verklaard dat u het niet wist en u dat vandaag wel kan meedelen en gevraagd om een verklaring daarvoor gaf u aan dat u bij DVZ had verklaard dat u ‘vermoedde’ dat ze van Qwiha zijn en toen u terug naar huis ging, u uw broer contacteerde en hij u zei dat ze beiden van Qwiha zijn (NPO 1 p 6). **Er kan enkel vastgesteld worden dat u de plaatsnaam Qwiha niet heeft vermeld bij DVZ toen u de geboorteplaats van uw ouders werd gevraagd, en u er enkel en alleen stelde niet te weten waar uw ouders geboren werden.** Dat u plots stelt dat u het nu wel weet omdat u uw broer het heeft gevraagd is **opmerkelijk en geenszins aannemelijk**. Dieper bevraagd naar de reden waarom uw broer dat wel weet en u daar niet van op de hoogte bent, stelde u dat hij ouder is dan u, dat u uw ouders dat nooit vroeg, maar u vaak luisterde als ze over Qwiha spraken en dat u dat niet interesseerde (NPO 1 p 6).*

*Dat u enerzijds verklaart te luisteren naar uw ouders als ze spraken over Qwiha, maar anderzijds bij DVZ stelt niet te weten waar ze zijn geboren, noch waar ze zich zouden bevinden, om dan tijdens het persoonlijk onderhoud te verklaren dat u het weet van uw broer omdat u het hem vroeg na het interview bij DVZ zijn **wisselende en weinig aannemelijke verklaringen die kant noch wal raken en de geloofwaardigheid van uw Tigray afkomst en etniciteit reeds zwaar onder druk zetten.***

Deze bevinding wordt enkel versterkt, door onderstaande vaststellingen.

Hoewel u, zoals blijkt uit bovenstaande, aanvankelijk geenszins wist aan te geven van waar uw ouders afkomstig waren, noch waar ze zich op heden zouden bevinden – u verklaarde voor DVZ immers enkel dat ze in oktober 2020 naar ‘een begrafenis’ gingen en nadien niet meer terugkeerden, zonder enige informatie te verstrekken over waar in Ethiopië uw ouders een begrafenis gingen bijwonen, noch wiens begrafenis dat dan wel was – verklaarde u voor het CGVS aanvankelijk dat uw ouders naar ‘een begrafenis’ in Tigray waren

vertrokken, om er hun medeleven te betuigen 'aan de familie van het slachtoffer dat stierf' (NPO 1 p 6). U wist plots ook aan te geven dat u weet dat uw ouders zich in Tigray bevinden, dat ze na hun aankomst daar, voorafgaand aan het uitbreken van de oorlog, uw broer hadden opgebeld met de boodschap dat ze goed waren aangekomen in Qwiha (NPO 1 p 7), en u er eveneens tantes en nonkels zou hebben die er wonen. Gevraagd wie uw ouders daar dan gingen bezoeken, verklaarde u dat uw ouders er heen waren gegaan, omdat uw grootmoeder (de moeder van uw moeder) gestorven was – hoewel u eerder enkel vaagweg verklaarde dat uw ouders naar een begrafenis in Tigray gingen om er hun medeleven te betuigen aan de familie van het slachtoffer dat stierf. Voorts wist u ook aan te geven dat uw vader en moeder elkaar oorspronkelijk in Qwiha leerden kennen, ze verliefd werden en wilden huwen maar de families tegen het huwelijk gekant waren, en uw ouders toen besloten er weg te gaan en naar Addis Abeba te gaan (NPO 1 p 6). Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS, weet u voorts in detail aan te geven dat uw ouders op de tiende van de tweede maand van 2013, met het busbedrijf Selam vanuit Addis Abeba naar het dorp Qwiha in Tigray afreisden (NPO 2 p 8). Verder gaf u aan dat ze eerder ook soms naar Tigray afreisden, meer bepaald naar Qwiha, om er feestdagen te vieren (NPO 2 p 7-8), en uw ouders soms ook wel afzonderlijk naar Qwiha reisden. Tot slot herinnerde u zich ook dat uw grootmoeder langs moederskant, eens bij jullie op bezoek kwam wanneer u ongeveer 10 jaar oud was (NPO 1 p 7).

Echter, dat u al deze zaken tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS wél plots zou weten aangeven, hoewel u tijdens het interview voor DVZ stelde enkel niet te weten van waar uw ouders afkomstig zouden zijn, noch waar ze zich bevinden, overtuigt op geen enkele manier. Immers, indien u werkelijk ooms en tantes zou hebben in Qwiha van wiens bestaan u op de hoogte bent, indien uw ouders werkelijk reeds vroeger af en toe naar Qwiha zouden afreizen – dan wel samen, dan wel afzonderlijk – indien u werkelijk weet dat uw ouders elkaar leerden kennen in Qwiha maar er weggingen nadat hun huwelijk niet aanvaard werd, en indien u werkelijk weet dat uw ouders naar Qwiha reisden om er de begrafenis van uw grootmoeder bij te wonen, valt het op geen enkele manier aan te nemen dat u ten tijde van uw interview voor de DVZ, helemaal niet wist aan te geven van waar uw ouders afkomstig zouden zijn, of waar ze zich bevinden, en u dat enkel te weten zou zijn gekomen nadat u het aan uw broer zou hebben gevraagd, na afloop van het interview voor DVZ.

Deze vaststellingen indachtig, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden herkomst uit de regio Tigray, van uw ouders.

Voorts dient opgemerkt dat u geen informatie weet te verstrekken aangaande uw familieleden te Qwiha of Addis Abeba.

U kon meegeven dat Qwiha gelegen is in de regio van Mekele en gevraagd of u daar iets meer kon over vertellen – waarbij u de kans wordt geboden om al uw kennis van deze plaats aan te reiken -, gaf u aan daar nooit te zijn geweest, daar geen kennis over te hebben, dat het gelegen is in Mekele en enkel te weten dat ze daar geboren zijn. Gevraagd of uw broer –die volgens uw verklaringen wel op de hoogte is van de geboorteplaats van uw ouders - daar nooit wat over zei, stelde u zonder meer dat hij daar ook nooit is geweest (NPO 1 p 6). Gevraagd of u familie heeft wonen in Tigray verklaarde u dat uw ooms en tantes daar wonen en gevraagd naar de locatie, gaf u aan het niet te weten, maar er een deel in Qwiha wonen (NPO 1 p 7). Dieper ingaand op uw familieleden in Tigray gaf u aan dat uw familie nog in Qwiha woont en gevraagd of u geprobeerd heeft ze te contacteren stelde u dat u uw oom en tantes aan moederszijde nooit persoonlijk ontmoet heeft, dat u hen niet kan bellen, omdat u hen niet kent en u enkel uw grootmoeder kende die niet meer in leven is (notities persoonlijk onderhoud d.d. 11-9-2023 p 5 [verder NPO 2]).

De volstreekte onwetendheid betreffende de regio van waar uw beide ouders en uitgebreide familie, beweerdelijk afkomstig zouden zijn, bevestigt enkel verder het hierboven reeds vastgestelde volstrekt ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde Tigray-herkomst.

*Daarbij dient ook opgemerkt dat u, toen u het werd gevraagd, verklaarde familieleden te hebben in Addis Abeba en u er aan toevoegde dat u hen nooit heeft leren kennen omdat het verre familie is van 2 of 3 generaties – dezelfde generatie als uw grootmoeder nvdr. – terug en u niet kon meegeven hoe ze aan uw gerelateerd zijn (NPO 2 p 6). **Er kan enkel vastgesteld worden dat u ook over deze vermeende familiebanden geen verduidelijkende verklaringen weet af te leggen.***

Bovenstaande indachtig kan er enkel vastgesteld worden dat u geen enkele informatie weet mee te geven over uw vermeende familieleden te Tigray, noch over uw vermeende familieleden te Addis Abeba en daarbij ook inconsistente verklaringen aflegt. Deze vaststellingen tasten de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw Tigray etniciteit verder en fundamenteel aan.

Bevraagd naar de talen die u spreekt, verklaarde u Amhaars en een beetje Engels te spreken, Tigrinya te herkennen, maar het niet te kunnen spreken. Gevraagd welke talen er in het gezin gesproken werden stelde u dat iedereen onder elkaar en uw ouders met elkaar Amhaars spraken (NPO 1 p 4).

*Gevraagd of u van kleins af aan geweten heeft dat u tot de Tigray behoort, beaamde u dat en gevraagd hoe u dat wist – rekening houdend met uw verklaring dat er enkel Amhaars werd gesproken thuis – stelde u **weinig aannemelijk** dat u het zag op hun identiteitskaart waar hun etniciteit op vermeld staat en verklaarde u **uiterst verrassend en tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring** dat u uw familie in Tigrinya hoorde communiceren (NPO 2 p 5).*

*Gevraagd of de identiteitskaart de enige wijze was waarop u wist dat u Tigray bent, stelde u dat als er een Tigray feest is uw moeder u dan meenam naar de lokale administratie om daar aan deel te nemen (NPO 2 p 5). Nochtans verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, wanneer u gevraagd werd om iets te vertellen over de Tigray en u moest aangespoord worden om iets over de cultuur te vertellen, dat er veel Tigray feestdagen zijn, dat u deze feestdagen soms wel vierde en dan met uw gezin en de burens samenkwam, maar u niet erg zot bent van feestdagen (NPO 1 p 8 en 9) wat **geenszins consistent** is met uw verklaring dat uw moeder u meenam naar de lokale administratie. Dat u voorts op de hoogte zou zijn van de etnie van uw ouders, omdat u deze genoteerd zag op hun identiteitskaart, overtuigt niet, en doet opnieuw de vraag rijzen hoe u dan tegelijk niet op de hoogte zou zijn van hun herkomst uit Qwiha, gezien dit eveneens aangegeven is op een identiteitskaart.*

Gevraagd of uw ouders daar niets over zeiden over behoren tot de Tigray ontweek u de vraag en verklaarde u dat u naar hen luisterde als ze Tigrinya spraken, dat iedereen in Addis Abeba weet dat uw ouders Tigray zijn en dat ze al lang gekend zijn als Tigrinya (NPO 2 p 5). Gevraagd waarom u geen Tigrinya spreekt, verklaarde u dat uw ouders jullie niet forceerden om die taal te leren en de mensen in de buurt in het Amhaars communiceren. U daarop voorgeworpen dat het eigenaardig is dat uw ouders u geen Tigrinya hebben aangeleerd gezien de omstandigheden bij uw geboorte niet ongunstig waren voor Tigray, stelde u dat er in Addis Abeba hoofdzakelijk Amhaars word gesproken en dit de enige taal is die u kent. U gaf wel aan dat uw ouders contact hadden met Tigray en ze onder elkaar in Tigrinya spraken, maar u niet kan zeggen waar ze het over hadden. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u echter, geheel tegenstrijdig hieraan, niet dat uw ouders Tigrinya spraken onder elkaar, maar stelde u dat zij Amhaars met elkaar spraken (NPO 1 p 4).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u geen Tigrinya spreekt en u daar geen aannemelijke redenen kan voor geven. Er dient daarbij opgemerkt dat u aangaf sinds uw geboorte steeds bij uw vader en broer te hebben gewoond, het ouderlijk huis niet te hebben verlaten en uw moeder pas het huis heeft verlaten toen u 18 jaar oud was (NPO 1 p 4 en 5) waarbij **geenszins kan ingezien worden dat u het Tigrinya enkel zou**

kunnen herkennen, maar het niet te kunnen spreken. U legde voorts tegenstrijdige verklaringen af aangaande de talen die er in uw dichtste omgeving werden gesproken door uw gezinsleden en ook inconsistente verklaringen aangaande specifieke activiteiten onder Tigray zoals het vieren van feestdagen.

Bovenstaande vaststellingen komt de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde Tigray etniciteit allerminst ten goede en tasten deze verder aan.

Zoals hierboven reeds opgemerkt, verklaarde u dat uw ouders elkaar destijds ontmoetten in Qwiha, verliefd werden, uw vader een aanzoek deed, de families dit weigerden en ze weglieden naar Addis Abeba om samen te wonen (NPO 1 p 6). U vermeldde dat uw ouders 10 jaar geleden gescheiden zijn (NPO 1 p 4) omwille van kleine meningsverschillen en het alcoholgebruik van uw vader, dat uw moeder naar een huurhuis in de wijk Djamo is verhuisd en sinds de scheiding uw broer uw moeder financieel ondersteunde (NPO 1 p 5). U verklaarde verder dat uw ouders voor het uitbreken van de oorlog samen naar Tigray zijn gegaan om te condoleren en ze niet meer naar Addis Abeba konden terugkeren (NPO 1 p 6).

Gevraagd waarom uw ouders eigenlijk samen naar Tigray zijn vertrokken – rekening houdend met uw verklaringen dat ze reeds 10 jaar zijn gescheiden – verklaarde u dat de reden waarom ze toen samengingen uw grootmoeder was, de schoonmoeder van uw vader (NPO 2 p 8). U daarop voorgeworpen dat uw ouders zijn weggelopen naar Addis Abeba, omdat de families niet akkoord waren en uw ouders al een tijdje van elkaar gescheiden zijn en u daarop gevraagd waarom uw vader naar Tigray zou gaan om te condoleren, verklaarde u uiterst verrassend dat de protection officer gelijk had en uw vader niet aanwezig zou zijn op haar begrafenis, maar het deed om u en uw broer te plezieren (NPO 2 p 8). U daarop voorgeworpen dat uw broer sinds de scheiding financieel zorgde voor uw moeder en dit aantoonde dat uw vader geen zorgen opneemt voor uw moeder en u daarop gevraagd waarom hij dan zijn ex-schoonmoeder zou gaan condoleren, kwam u niet verder dan de **weinig aannemelijke verklaring** dat dat in jullie cultuur normaal is en uw vader dat deed om jullie trots te maken en te tonen dat hij een goed mens is wat **hoegenaamd niet weet te overtuigen** - zeker gegeven de hierboven reeds gemaakte vaststelling dat u ten tijde van het interview voor DVZ zelf niet eens wist aan te geven van waar uw ouders afkomstig waren, noch waar ze zich zouden bevinden, en u nadien naar uw broer moest telefoneren om hem te vragen van waar uw ouders afkomstig zijn. Dit gegeven in gedachte, is uw verklaring dat uw vader met uw moeder meeging naar de begrafenis van uw grootmoeder in Qwiha, om u en uw broer trots te maken, op geen enkele wijze aannemelijk, noch geloofwaardig.

Toen u op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud met bovenstaande vaststellingen werd **geconfronteerd** en u werd voorgeworpen dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw Tigray etniciteit, bleef u er bij dat u behoort tot de Tigray (NPO 2 p 9 en 10).

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er enkel vastgesteld worden dat u uw Tigray etniciteit niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Voorts dient opgemerkt dat u moedwillig uw ware identiteit verborgen probeert te houden voor de Belgische migratiediensten.

U verklaarde bij DVZ wanneer u gevraagd werd naar uw paspoort, dat op weg naar Griekenland alles werd verbrand door de Griekse autoriteiten. U voegde toe dat ook uw geboorteakte en uw identiteitskaart door de Griekse autoriteiten werden verbrand (Verklaring DVZ d.d. 30-3-2023 punt 25 en 26).

U verklaarde in september 2021 in Griekenland te zijn aangekomen (Verklaring DVZ d.d. 30-3-2023 punt 33) en er 1 jaar en 1 maand te hebben verbleven (NPO 1 p 11) – een aanzienlijke periode. Bevraagd waarom u geen internationale bescherming heeft gevraagd in Griekenland verklaarde u dat u op weg naar Griekenland problemen heeft ondervonden met de Griekse politie, dat uw interpretatie van hen niet goed was en dat u daar niet welkom was. U vermeldde dat u de grens wou oversteken met een auto, dat er daar een meer is en je een boot nodig hebt om over te steken en de politie die boot wegduwt om de opvarenden te laten verdrinken (NPO 1 p 11). Bevraagd of u nog ander problemen heeft gehad met de politie verklaarde u **verrassend** van niet (NPO 1 p 12).

U overhandigde aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud een foto van uw identiteitskaart en gevraagd hoe u deze foto heeft bekomen, verklaarde u dat u vroeg aan uw broer om het op te sturen (NPO 2 p 3). Bevraagd welke documenten u allemaal achterliet in Ethiopië voor u naar Europa kwam gaf u aan dat uw paspoort en geboorteakte zijn gestolen in Turkije en u uw originele identiteitskaart thuis achterliet. Verder bevraagd naar de diefstal in Turkije haalde u aan dat de Griekse politie jullie achtervolgden, oppakten, jullie bezittingen afnamen en daarop alles in brand staken (NPO 2 p 3 en 4).

Toen u op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud werd **geconfronteerd** met uw verklaringen dat de Griekse politie uw paspoort, uw geboorteakte en uw identiteitskaart heeft verbrand en u vandaag een foto van uw identiteitskaart overhandigt en stelt dat uw broer u dit heeft doorgestuurd dewelke hij thuis te Addis Abeba vond waarop u werd gevraagd om een verklaring, verklaarde u dat u zich niet herinnert wat het derde document was dat u heeft verklaard bij DVZ, maar u niet de identiteitskaart zei. U voegde toe dat u de kopie kreeg van DVZ en u dat probeerde te vertalen via google translate, maar het niet het volledige plaatje gaf (NPO 2 p 10). U daarop voorgeworpen dat uw identiteitsdocumenten bijzonder belangrijk zijn in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat er werd vastgesteld dat u daar niet eerlijk bent over geweest waarop u werd gewezen op het feit dat DVZ wel degelijk het volledige woord 'identiteitskaart' heeft

genoteerd en er niet kan ingezien worden dat u dat niet zou kunnen vertalen, gaf u aan dat u hen niet heeft gezegd dat uw identiteitskaart is verbrand ook al had u gegoogeld (NPO 2 p 10).

De protection officer toonde u daarop het woord 'identiteitskaart' vertaald naar het Amhara via google translate vanop zijn computer waarop u het zonder meer correct vertaalde (NPO 2 p 10). Hoewel de echtheid van de door u ingediende identiteitskaart niet onmiddellijk wordt betwijfeld door het CGVS dient wel opgemerkt dat uw etniciteit niet vermeld staat op u identiteitskaart en deze dan ook niet kan beschouwd worden als een bewijs van de door u geopperde Tigray etniciteit. Daarnaast blijkt uit bovenstaande dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de vraag wat er met deze identiteitskaart zou zijn gebeurd, hetgeen opnieuw het ongeloofwaardige karakter van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen, bevestigt.

Er dient daarbij nog opgemerkt dat u evenwel de identiteitskaart van uw moeder overhandigde, maar door het ontbreken van een geboorteakte – een vrij courant document in Ethiopië - kan niet zonder meer aangenomen worden dat dit de werkelijke identiteitskaart van uw moeder betreft.

Er kan enkel vastgesteld worden dat u moedwillig kernaspecten in verband met uw identiteit voor het CGVS verborgen wenst te houden en u er ook niet voor terugdeinst om daar incorrecte verklaringen over af te leggen.

Samenvattend dient vastgesteld dat, gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw Tigray etniciteit, er bijgevolg geen geloof kan gehecht worden aan de door uw geopperde vervolgingsfeiten die u aanhaalde omwille van uw Tigray etnie.

Immers, u verklaarde dat u was geschorst van uw werk, dat u het bevel kreeg om het leger te vervoegen en dat ze dit vroegen omwille van uw Tigray etnie om Tigray tegen Tigray te laten vechten en u daarom weigerde en er geen andere redenen waren voor uw weigering (NPO 1 p 13).

In dit kader dient eveneens opgemerkt dat de wijze waarop u Ethiopië heeft verlaten - per vliegtuig, met uw eigen Ethiopisch paspoort - er geenszins op wijst dat u vervolgd werd op het moment dat u Ethiopië verliet.

U verklaarde voor de DVZ Ethiopië op legale wijze te hebben verlaten, per vliegtuig, op 10/05/2021 [hetgeen overeenstemt met 02/09/2013 in de Ethiopische kalender], nadat u via een smokkelaar een visum bekam om naar Turkije te reizen (Verklaring DVZ d.d. 30-3-2023 punt 32 en 33). Voor het CGVS gevraagd welke documenten u gebruikte om naar Europa te reizen, verklaarde u dat u in Ethiopië beschikte over een paspoort, maar u een smokkelaar betaalde om een visum te verkrijgen (NPO 1 p 12). U legde uit dat deze smokkelaar naar de [Turkse] ambassade ging om een visum te kopen, en hij ook het [vliegtuig]ticket kocht, u hem voor zijn diensten betaalde en u daarna vertrok met het vliegtuig. Gevraagd of u met uw eigen, originele, paspoort reisde, antwoordde u bevestigend (NPO 1 p 13). Gevraagd wanneer u dit paspoort aanvraagde, antwoordde u dat het in 2013 [Ethiopische kalender] was. Gevraagd naar de reden omwille waarvan u een paspoort aanvraagde, verklaarde u dat u het land voorgoed wou verlaten nadat u als politieagente was geschorst, en u toen de kans had om een paspoort te halen. U legde uit dat u dit deed na uw schorsing als politieagente op 24/02/2013 [Ethiopische kalender, hetgeen overeenstemt met 03/11/2020 in de Gregoriaanse kalender]. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS, gevraagd welke stappen u allemaal moest ondernemen in Ethiopië om een paspoort te verkrijgen, verklaarde u eerst enkel dat u naar de immigratiedienst ging om een paspoort te krijgen (NPO 2 p 8-9). Echter, verklaarde u aanvullend plots – en tegenstrijdig aan uw eerdere, hierboven vermelde verklaringen – dat u in het begin eerst de smokkelaar contacteerde om een visum te verkrijgen, waarna hij een uitnodigingsbrief ontving en aan u gaf, waarmee u naar de immigratiedienst ging, en hen zei dat u dringend een paspoort nodig had (NPO 2 p 9). Twee dagen nadien zou u dan uw paspoort verkregen hebben. Gevraagd of u enige problemen ondervond, gaf u aan van niet en stelde u vaagweg dat de smokkelaar kennissen had in de immigratiedienst en hij het 'geregeld' had. Echter, dat u plots uw verklaringen hieromtrent wijzigt – immers, u verklaarde aanvankelijk uw paspoort reeds te hebben aangevraagd na uw schorsing als agente in november 2020, omdat u daartoe toen de kans had en u toen reeds het land wou verlaten, en verklaarde enkel een smokkelaar te hebben gebruikt en betaald om een visum te verkrijgen waarmee u naar Turkije kon reizen [u maakte er op geen enkel moment gewag van dat deze smokkelaar ervoor zou hebben gezorgd dat u een Ethiopisch paspoort kon verkrijgen] – overtuigt hoegenaamd niet, en wijst er enkel op dat u uw verklaringen aanpast naargelang de vragen die u over dit onderwerp werden gesteld. Voorts dient ook opgemerkt dat u op geen enkel moment enig gewag maakt van enige problemen bij het verlaten van Ethiopië, met uw eigen originele Ethiopisch paspoort, in de luchthaven van Addis Abeba. Indien u werkelijk het slachtoffer was van vervolging, niet toegestaan het land te verlaten, en gevolgd en geschaduw werd na uw vrijlating uit de gevangenis, kan geenszins ingezien worden waarom u zonder enig probleem uw land op legale wijze kunt

verlaten, met uw eigen geldige originele Ethiopisch paspoort, via de internationale luchthaven in Addis Abeba. Dit gegeven wijst er enkel op dat u geenszins werd vervolgd op het moment van uw vertrek, u geenszins in het vizier van de Ethiopische autoriteiten stond, en de Ethiopische autoriteiten u zonder meer toelieten het land op een legale wijze te verlaten.

Wat betreft de overige niet reeds besproken documenten die u overhandigde dient volgende opgemerkt.

Wat betreft de foto's en certificaat van uw opleiding en carrière bij de politie van Addis Abeba dient opgemerkt dat deze foto's en het certificaat uw ongeloofwaardig bevonden Tigray etniciteit niet weet te herstellen.

Wat betreft de foto's van uw been waarop een litteken te zien is en het medisch attest afgegeven door dokter Collard kan enkel vastgesteld worden dat u littekens heeft op uw been. U verklaarde dat deze littekens het gevolg zijn van een val die u maakte op een scherpe steen in de tuin van de gevangenis waar u werd opgesloten (NPO 1 p 12). Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. Immers, een medische vaststelling kan geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch over de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet geloofwaardig worden bevonden, kan dit door u neergelegd medisch attest dan ook niet opgevat worden als een bewijs voor het door u geopperde asielrelaas.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba" van 10 maart 2022, (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusethiopie.dealgemenesituatieinaddisabeba20220328.pdf>), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift als middel aan:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van redelijkheid en zorgvuldigheid, de samenwerkingsplicht."

Aangaande de etniciteit en veiligheidssituatie voert verzoekster aan als volgt:

“28. Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is uit Ethiopië.

29. De verwerende partij uit twijfels ten aanzien van de aangevoerde Tigray etniciteit. Er dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij een identiteitskaart neerlegt waarop haar Tigray-etnie wordt opgenomen samen met de naam van haar moeder. Op de identiteitskaart van haar moeder verschenen de Tigray-etnie en Tigray als geboorteplaats evenwel.

30. Daar waar de verwerende van oordeel is dat de verzoekende partij weinig kennis heeft over de Tigray etniciteit moet worden aangekaart dat de verzoekende partij zelf in Addis Abeba woonde en zelf meer wist te vertellen over haar familie nadat zij haar broer telefonisch hoorde.

31. De verzoekende partij stelde de taal niet machtig te zijn omdat er in Addis Abeba Amhara werd gesproken en geen Tygrinia.

32. De verzoekende partij weet over de Tigray-etnie toch verschillende feesten mee te geven :

[...]

33. De verzoekende partij gaf aan waarom zij het Tigrinya niet echt machtig is :

[...]

34. De verzoekende partij legde tevens bewijsmateriaal neer om aan te tonen dat zij deel uitmaakte van de politiediensten, met name een certificaat en foto's van haar in politie-uniform. Doch werd zij geschorst en gevangengenomen wanneer zij tijdens de schorsingsperiode weigerde het leger te vervoegen om te vechten in de Tigray-regio. Tijdens haar gevangenschap werd zij mishandeld :

[...]

35. Amnesty International stelt dat Ethiopië geen vrede zal kennen zolang de werking identiteitsgebonden is :

[...]

36. Men leest tevens dat er geen rekening wordt gehouden met de territoriale claims van de Amhara zodat er geen oplossing komt aan het dispuut. De overheid speelt zelf met de kwestie om er voordelen uit te halen:

[...]

37. Het feit dat Amharen op heden de macht zijn biedt de verzoekende partij als Tigray geen veiligheid, gelet op de historie van wederzijdse machtsovername evenals mishandeling tussen Amharen en Tigray.

38. De verzoekende partij stelt dat zij zowel als Tigray het slachtoffer kan zijn van het etnisch conflict en van de Amhara. Het is immers omdat Amhara aan de macht zijn dat zij van de verzoekende partij eisten dat ze zou vechten in de Tigray regio.

39. Het conflict is eindeloos daar Amharen en Tigray elk op hun beurt de macht grijpen met behulp van geweld en de andere etniciteit vervolgen.

[...]

40. In september 2022, is er zowel sprake van grondgevechten als van luchtraids over de Tigray-regio. Het TPLF heeft, volgens de eerste minister, als ambitie een invasie te plegen over West-Tigray en de Amhara-regio :

[...]

41. Het conflict heeft verder gevolgen op Adis Abbeba waar Tigray evenzeer worden vervolgd :

[...]

42. Op heden, kan de algemene veiligheidssituatie in Ethiopië op elk moment verder ontsporen :

[...]

43. Op 31 mei 2023 doet men melding van deze vrees tot verdere escalatie :

[...]

44. Het conflict in Ethiopië heeft een weerslag op alle etniciteiten en op alle gebieden :

[...]

45. Er bestaat evenzeer een risico als terugkeerder :

[...]

46. De politie zoekt de verzoekende partij nog steeds :

[...]

47. Kortom, bestaat er in hoofde van de verzoekende partij een werkelijk risico tot vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet daar de aangevoerde etniciteit weldegelijk wordt vervolgd, minstens dient ondergeschikt een risico op ernstige schade te worden weerhouden in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

48. De bestreden beslissing is in feite en in rechte niet afdoende gemotiveerd zoals nochtans vereist onder artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Ze faalde in haar onderzoeks- en zorgvuldigheidsplicht evenals in haar plicht om rekening te houden met alle elementen in het nemen van haar beslissing conform artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

49. Mocht uw Raad oordelen dat er niet voldoende elementen voorhanden zijn om de vluchtelingenstatus, ondergeschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen, quod non, verzoekt de verzoekende partij U de kwestieuze beslissing te vernietigen en het dossier voor verder onderzoek terug te sturen naar het CGVS.

50. Zolang het etnisch conflict en de erbarmelijke veiligheidssituatie blijven aanhouden, kan de verzoekende partij nergens veilig terugkeren naar Ethiopië.

[...]

51. *Op grond van haar toebehoren tot de Tigray etniciteit riskeert zij immers het slachtoffer te worden van vervolgingsdaden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, op zijn minst, hoort men het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te weerhouden.*"

Aangaande de humanitaire situatie wordt aangevoerd als volgt:

"52. In Ethiopië is de humanitaire situatie zo ernstig dat een zesde van de bevolking honger lijdt : [...]

53. De verzoekende partij zal zich door gebrek aan essentiële basisbehoeften bij terugkeer in een situatie in strijd met artikel 3 van het EVRM bevinden.

54. De verzoekende partij verwijst naar de zaak M.S.S. (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254) waaruit blijkt dat zij door het feit dat zij bij terugkeer in extreme armoede zou verkeren en geen toegang zou hebben tot elementaire levensbehoeften (voedsel, hygiëne, huisvesting,...) in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omwille van het risico om het slachtoffer te worden van ernstige schade."

Verzoekster besluit als volgt:

"55. De verwerende partij faalde trouwens evenzeer in haar onderzoeksplicht door geen onderzoek te hebben gepleegd (1) naar de veiligheidsomstandigheden in Ethiopië en de weerslag voor de verzoekende partij in huidige omstandigheden, (2) naar de algemene situatie en het blindelings geweld in de zin van artikel 48/4,§2,c van de Vreemdelingenwet, hoewel de uitgebreide conflictzone en de oorlog die zich in de regio afspeelt weldegelijk onder de definitie van blindelings geweld vallen.

56. Door het te hebben nagelaten rekening te houden met :

a. de invloed van het etnisch conflict;

b. de beschikbare bronnen over de vervolging op grond van het toebehoren tot de Tigray -eticiteit;

c. de beschikbare bronnen getuigende van het blindelings geweld in Ethiopië.

is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd en heeft de verwerende partij het nagelaten rekening te houden met alle elementen in het nemen van haar beslissing (48/6, §5 van de Vreemdelingenwet).

57. De bestreden beslissing is noch in feite noch in rechte behoorlijk gemotiveerd zoals nochtans vereist onder artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij faalde tevens in haar onderzoeks- en zorgvuldigheidsplicht.

58. Mocht uw Raad oordelen dat er niet voldoende elementen voorhanden zijn om de vluchtelingenstatus, ondergeschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen, quod non, verzoekt de verzoekende partij Uw Raad de kwestieuze beslissing te vernietigen en het dossier voor verder onderzoek terug te sturen naar het CGVS."

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de

opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoekster stelt niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië omwille van problemen nadat zij het bevel weigerde om het leger te vervoegen en als Tigray tegen Tigray te vechten.

5. Samen met verweerder wordt echter vastgesteld dat verzoekster haar Tigray-etniciteit niet geloofwaardig maakt, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster legde inconsistente verklaringen af over (haar kennis over) de geboorteplaatsen en huidige verblijfplaats van haar ouders.
- Over de reden van het gezamenlijk vertrek van haar (gescheiden) ouders naar Qwiha - de begrafenis - blijken verzoeksters verklaringen eveneens incoherent.
- Verzoekster legde geenszins aannemelijke verklaringen af over haar beweerde Tigray familieleden in Qwiha of Addis Abeba.
- Verzoekster spreekt noch begrijpt de taal Tigray, wat geenszins aannemelijk is gezien zij opgroeide met Tigray-ouders. Het feit dat deze ouders zich vestigden in een buurt waar Amhaars gesproken werd, zoals verzoekster aanbrengt ter verklaring, houdt uiteraard geenszins in dat de ouders thuis met hun kinderen plots hun moedertaal niet meer spreken en hen (enkel) Amhaars leren. Overigens legde verzoekster wisselende verklaringen af over de taal die haar ouders onderling spraken.
- Verzoeksters verklaringen over of en hoe zij de Tigray feestdagen vierde zijn niet consequent.

6. Verder wordt vastgesteld dat verzoekster haar ware identiteit tracht verborgen te houden voor de Belgische autoriteiten middels inconsistente verklaringen over (het verlies van) haar identiteitsdocumenten.

7. Dat verzoekster niet werkelijk gearresteerd, vrijgelaten en hierna geschaduwd en gevolgd werd omwille van haar weigering om te gaan vechten tegen de Tigray, wordt bevestigd door de vaststelling dat zij - die werkte voor de politie in Addis Abeba - Ethiopië op legale wijze, met haar eigen paspoort, heeft verlaten. Verzoekster kan bezwaarlijk enerzijds menen vervolgd te (zullen) worden door de Ethiopische autoriteiten, doch anderzijds aan te geven dat zij zonder problemen onder haar eigen naam het land kon verlaten per vliegtuig. Bovendien legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over de documenten waarmee een smokkelaar haar zou geholpen hebben.

8. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster een identiteitskaart neerlegt waarop haar Tigray-etnie wordt opgenomen samen met de naam van haar moeder. Verzoekster legt verder een fotokopie neer van een identiteitskaart op naam van L.A.H., maar hiervan wordt niet aangetoond dat het verzoeksters moeder betreft.

Dienaangaande dient te worden vastgesteld dat zij enkel een fotokopie neerlegt van haar identiteitskaart, die een beperkte bewijswaarde heeft omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn. Bovendien liet verzoekster na om een vertaling te voorzien van deze identiteitskaart (artikel 48/6, § 3, eerste

lid van de Vreemdelingenwet) en liet zij, bij gebrek aan een vertaling, tevens na om de identiteitskaart zelf toe te lichten tijdens het persoonlijk onderhoud via de aanwezige tolk (artikel 48/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet) en hierbij aan te geven dat deze identiteitskaart haar Tigray etnie en de naam van haar moeder vermeldt, zijnde in haar geval relevante gegevens aangezien zij haar asielrelaas ophangt aan haar Tigray etnie.

Verzoekster weerlegt bijgevolg niet concreet de motivering die stelt: *“Toen u op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud werd **geconfronteerd** met uw verklaringen dat de Griekse politie uw paspoort, uw geboorteakte en uw identiteitskaart heeft verbrand en u vandaag een foto van uw identiteitskaart overhandigt en stelt dat uw broer u dit heeft doorgestuurd dewelke hij thuis te Addis Abeba vond waarop u werd gevraagd om een verklaring, verklaarde u dat u zich niet herinnert wat het derde document was dat u heeft verklaard bij DVZ, maar u niet de identiteitskaart zei. U voegde toe dat u de kopie kreeg van DVZ en u dat probeerde te vertalen via google translate, maar het niet het volledige plaatje gaf (NPO 2 p 10). U daarop voorgeworpen dat uw identiteitsdocumenten bijzonder belangrijk zijn in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat er werd vastgesteld dat u daar niet eerlijk bent over geweest waarop u werd gewezen op het feit dat DVZ wel degelijk het volledige woord ‘identiteitskaart’ heeft genoteerd en er niet kan ingezien worden dat u dat niet zou kunnen vertalen, gaf u aan dat u hen niet heeft gezegd dat uw identiteitskaart is verbrand ook al had u gegoogeld (NPO 2 p 10). De protection officer toonde u daarop het woord ‘identiteitskaart’ vertaald naar het Amhara via google translate vanop zijn computer waarop u het zonder meer correct vertaalde (NPO 2 p 10). Hoewel de echtheid van de door u ingediende identiteitskaart niet onmiddellijk wordt betwijfeld door het CGVS dient wel opgemerkt dat uw etniciteit niet vermeld staat op u identiteitskaart en deze dan ook niet kan beschouwd worden als een bewijs van de door u geopperde Tigray etniciteit. Daarnaast blijkt uit bovenstaande dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de vraag wat er met deze identiteitskaart zou zijn gebeurd, hetgeen opnieuw het ongeloofwaardige karakter van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen, bevestigt.*

Er dient daarbij nog opgemerkt dat u evenwel de identiteitskaart van uw moeder overhandigde, maar door het ontbreken van een geboorteakte – een vrij courant document in Ethiopië - kan niet zonder meer aangenomen worden dat dit de werkelijke identiteitskaart van uw moeder betreft.”

9. In het verzoekschrift wordt nog gewezen op de humanitaire situatie in Ethiopië, die volgens verzoekster zo ernstig is dat een zesde van de bevolking honger lijdt en dat zij bij terugkeer een gebrek aan essentiële basisbehoeften zal hebben.

Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

10. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in haar beweerde Tigray-etnie, het herhalen van eerder aangehaalde excuses voor haar ontoereikende kennis over haar familie en de Tigray-taal en het benadrukken van de verklaringen die zij gaf over de Tigray-feestdagen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Addis Abeba geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt met de citaten in het verzoekschrift aangaande de algemene veiligheidssituatie in Ethiopië en de stelling dat verzoekster “*zowel als Tigray het slachtoffer kan zijn van het etnisch conflict en van de Amhara*” geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS